

SİVAS ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ HAKİMLİĞİ'NE

SİVAS
HUKUK MAHKEMELERİ
TARAMA MERKEZİ
24 Haziran 2020
TARANDI

DAVACI : Gökçe DÜNDAR -T.C.No: [REDACTED] BURSA

VEKİLİ : Av. Yüksel KÖSE
[REDACTED] -SİVAS

DAVALI : Esat KORĞALI TC: [REDACTED]
Mernis adresi

DAVA : Tazminat - Kınama - İlamın yayını

DAVA KIYMETİ : 3 Kuruş

TALEP : Tazminat - Kınama - İlamın Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK) İnternet sayfasında " *duyurular* " başlığı altında yayınlanması

DAVANIN İZAHI :

OLAY :

Davacı Gökçe DÜNDAR lisans eğitimini Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde yapmış, tıpta uzmanlık eğitimini ise yine Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji Anabilim Dalı'nda tamamlayarak üroloji uzmanı olmuştur.

24.10.2018 tarihli Resmi Gazete'de, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Rektörlüğü Tıp Fakültesi Üroloji Anabilim Dalına 1 adet Doktor Öğretim Üyesi (eski adıyla Yardımcı Doçent) alımı yapılacağına ilişkin ilan yayınlanmıştır.

Bahse konu ilanda; mevzuatın Doktor Öğretim Üyesi kadrosuna atanmak için aradığı genel koşulların yanı sıra, ek koşul olarak "*Böbrek Tümörleri ile İlgili Çalışmak*" koşulu getirilmiş, ayrıca2. paragrafında adayların üniversite web sitesinde yayınlanan: Akademik Personel Yükseltme/Atanma Başvuru ve Değerlendirme Koşullarını sağlıyor olmaları gerektiği yine bir koşul olarak yer almıştır. Yine aynı ilanda adayların Resmi Gazete'de yayın tarihinden (24.10.2018) itibaren 15 gün içinde (24.10.2018-08.11.2018 tarihleri arasında) ilgili birimlere başvurularını gerektiği belirtilmiştir.

Müvekkilim Gökçe DÜNDAR, azimli, yetenekli, yakın çevresinin, hocalarının ve mesai arkadaşlarının takdiri ile sevgisini kazanmış; azmine,zekasına, yasa-hukuk saygısı içerisinde görevini eksiksiz yapmasına hayran kalınan, sağlık kahramanı olarak bilinip, kabul edilen, itibarlı ve saygın bir kişiliktir.

Yaşamını akademik alanda kariyer yaparak bilimsel çalışmalarla insanlığa faydalı olmak gibi bir amaç doğrultusunda geliştirmiştir. Bir taraftan ilanda aranan koşulları sağladığına dair belgeleri tanzim etmeye başlarken, diğer taraftan uzmanlığıyla ilgili bilimsel sempozyumlara katılmayı da ihmal etmemiştir.

Bu bağlamda 31.10.2018 - 04.11.2018 tarihleri arasında Antalya'da yapılan 4. Ulusal Ürolojik Cerrahi Kongresi'ne katılmıştır. Kongre sürecinde- 03.11.2018 tarihinde - üniversiteden hocası olan Esat KORĞALI ile karşılıklıca ilan edilen kadroya başvuruda bulunma niyetini izhar etmiştir.

Davacı, kadro için yapmayı düşündüğü başvuru hususunda hocasından teşvik edici ve cesaretlendirici söylemlerde bulunmasını beklerken, hocasının hukuka, ahlaka uygun olmayan tepkisi ile tam bir hayal kırıklığı yaşamıştır. Zira Esat KORĞALI davacıya, **ilan edilen kadronun Hüseyin SAYGIN için açıldığını, bu kadroyu açtırabilmek için çok uğraştığını, kadroya kesinlikle başvurmaması gerektiğini, başvurduğu takdirde, uzman olabilmek için hazırladığı tezini etik kurula şikâyet edeceğini, aleyhine sonuç çıkartacağını ve bundan dolayı bir daha hiçbir akademik kadroya başvuramayacağını**, belirterek tehdit içerikli beyanlarda bulunmuştur.

Bunun üzerine müvekkilim Gökçe DÜNDAR telefonumun ses kayıt özelliğini açarak önüne koymuş, kendisinin öğretim üyeliğini nasıl engelleyeceğini tekrar sorması üzerine: Esat KORĞALI 'nın tehdit içeren sözleri kayıt altına alınmıştır. Çünkü Esat KORĞALI' yı bir daha görme ve kendisine yönelik tehdit eylemini başkaca ispatlama imkânı yoktur. Konuşmanın devamında: o günden sonraki hareketlerinde, bölümdeki diğer hocalar ile kendisinin arasındaki **arada kalacağını, müvekkilimi Gökçe DÜNDAR olarak görmeyeceğini, ilan edilen kadronun Hüseyin SAYGIN için açıldığını, bu kadroyu açtırabilmek için çok uğraştığını, bu kadronun bir ilk olmayacağını söyleyip, ardından müvekkilim Gökçe DÜNDAR için de kadrolar açtırabileceğini** ima edip, bölümdeki diğer hocaların gideceğinden ve sadece kendisinin kalacağını ima etmiştir. **Bkz Ses kaydı**)

Davalının tehdit, şantaj içeren **konuşması harici ikrardır. HMK ya göre** kesin delildir.

Yargıtay 18. Ceza Dairesi: Katılanın sanıkla telefonda yaptığı görüşmeleri kayıt etmek suretiyle elde ettiği kayıtların, 5271 sayılı CYY 'nın 135. maddesi kapsamında değerlendirilmesi, bu bağlamda hakim kararı olmadığından bahisle hukuka aykırı kabul edilmesi olanaklı olmayıp, kendisine karşı işlenildiğini iddia ettiği tehdit ve hakaret suçlarıyla ilgili olarak, bir daha elde edilme olanağı bulunmayan kanıtların yetkili makamlara sunulmak amacıyla toplandığının, dolayısıyla hukuka uygun olduğunun kabulü gerektiğine karar vermiştir. **(Bkz Yargıtay 18. Ceza dairesinin 2015/33931 E. -2017/5905 K.numaralı kararı)**

Davacı şaşkınlık içinde tüm bunların nasıl olabileceğini sorduğunda ise: (2,5 yıl önce tez jürisinde bulunarak onay verdiği) davacının tezini ve bu tezdten elde edilen verilerden yapılan yayın hakkında **etik kurula şikâyette bulunacağını ifade etmektan sakınmamış**. Davacı, Esat KORĞALI ile olan diyalogundan sonra, ilan edilen kadroya atanmak için daha kararlı şekilde hazırlıklarını sürdürmüş, bilimsel ahlakla bağdaşmayan ve tehdit içeren beyanların akademik kariyer yapma amaç ve hedefinden kendisini alı koyamayacağını göstermek adına ilan edilen kadroya 06.11.2018 tarihinde başvuruda bulunmuştur.

Buna göre; Davacı, Dr. Öğr. Üyesi kadrosuna atanmak için 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu'nun 23. Maddesi ile "Öğretim Üyeliğine Yükseltme ve Atanma Yönetmeliği"nin 4. Maddesinde ön koşul olarak yer alan "*tıpta uzmanlık eğitimini tamamlamış olmak*" koşulunu taşıması, ilanda yer alan "*Böbrek Tümörleri ile İlgili Çalışmak*" koşulunu sağlıyor olması ve Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Akademik Personel Yükseltme/Atanma Başvuru ve Değerlendirme Koşullarını fazlasıyla sağlamasından dolayı 06.11.2018 tarihinde ilan edilen kadroya atanmak için başvuruda bulunmuştur.

Başvuru evrakına, ilanda aranılan koşulları taşıdığına dair belgeleri ve bilimsel çalışmalarını da sunmuştur. Ne var ki davacının başvuru dosyasını teslim ettiği gün, 07.11.2018 tarihinde Esat KORĞALI, davacı hakkında şikâyette bulunmuştur. **Davacının tıpta uzmanlık (doktora) tezinde jüri olarak bulunan ve bu tezi onaylayan Esat KORĞALI'nın şikâyetinde; tezde bulunan verilerin kendisinden ve gerekli kurumlardan izin alınmadan elde edildiği ve bu verilerden elde edilerek yapılan yayında, yayın etiği ihlalinde bulunduğu iddia edilmiştir. Şikâyetin içeriğini oluşturan iddialar tümüyle haksız ve gerçek dışıdır.**

Esat KORĞALI'nın davacı hakkında yaptığı şikâyet sonrasında Cumhuriyet Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Sağlık Bilimleri Kurulu gerekli inceleme ve araştırma yapılmış olup, yapılan inceleme sonrasında davacı tarafından herhangi ***bir yayın etiği ihlalinde bulunulmadığı tespit edilmiştir.*** Bu husus, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Hukuk Müşavirliği'nin 28.05.2019 tarih, 23973 sayılı yazısı ile davacıya bildirilmiştir.

Esat KORĞALI'nın; **davacının tez jüri heyetinde bulunduğu ve onayladığı bir tez için,** aradan 2,5 yıl gibi bir süre geçtikten sonra yayın etiği ihlali iddiasında bulunmasının, **açık bir şekilde kötü niyet içerdiği,** bizzat davalı rektörlük makamınca yapılan inceleme ve araştırma sonrasında verilen "***yayın etiği ihlali bulunmadığına***" dair kararla **tescil edilmiştir.**

Davalı Esat KORĞALI; çalıştığı kurumun olan Cumhuriyet Üniversitesi'nin iç denetim mekanizmalarından, kendisini haklı çıkaracak sonuçlar vermesi üzerine, **YILDIRICI eylemlerine bir yenisini ekleyerek,** müvekkilimin tezinin iptali gibi abesle iştilal bir istemle, 8 Ağustos 2019 tarihinde idare mahkemeye dava açmıştır. (Bkz Sivas İdare Mah. 2019/755E. - 2019/639 K. sayılı dosya kapsamı) İdare mahkeme: tez çalışmasının idari yargıda dava konusu edilebilecek nitelikte kesin ve yürütülebilir bir idari işlem olmadığı, **idari işlem niteliğinde olmayan işlemler hakkında talepte bulunulamayacağını** söyleyip 28 Ağustos 2019 tarihinde Esat KORĞALI'nın açtığı 1. idare mahkeme davasını **reddetmiştir.**

İdare mahkemesindeki ilk davasından yine kendisini tatmin **edemeyecek** sonuçlar ile ayrılan Esat KORĞALI, bu sefer de Cumhuriyet Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Sağlık Bilimleri Kurulu'nun müvekkilimi akladığı karara yaptığı itirazın, Kurul tarafından reddedilmesinin iptali istemiyle 6 Eylül 2019 tarihinde **ikinci idare mahkeme davasını açmıştır.** 10 Mart 2020 tarihinde alınan karar ile Esat KORĞALI'nın açtığı davanın haksız olduğu tespit edilmiş ve **davasısı reddedilmiştir.**

Cumhuriyet Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi 7. maddesinde: "***Her çeşit akademik değerlendirmede uyulacak temel ilkeler şunlardır:***
a) ***Akademik hayatın bütün aşamalarında, öğretim ve akademik değerlendirmeler bilimsel liyakat kriterlerine göre yapılır.***

b) Akademik ilerleme ve ödül jürilerinde bilimsel liyakat kriterlerinin dışına çıkmak, kişileri kayırmak, bilimsel eleştiri sınırlarını aşarak kişilerin kimlik ve kişiliğine yönelik saldırılarda bulunmak, haksız menfaat sağlamak vb. eylemlerde bulunulamaz. yazmaktadır. Aynı yönergenin 8. maddesi g bendinde **“tamamen dayanaksız, yersiz ve kasıtlı etik ihlali suçlamasında bulunmak.”** gibi diğer etik ihlali türlerinden bahsedilmektedir.

Bu yasa hukuk kurallarını Esat KORĞALI bu iki maddede yer alan kuralların tamamını kasten ihlal etmiştir. Davalı Esat KORĞALI: davacıyı tehdit etmiş, akademik kadro ilanına başvurmasını takiben davacı hakkında yayın etiği ihlali gibi asılsız iddialar üretmiş, bilimsel araştırma ve yayın etiği sağlık bilimleri kurulu tarafınca ileri yaptırım uygulanması için asılsız isnat ve iftiralarda bulunmuştur. Müvekkilimin ***asistanlığı sürecinde kendisine mobbing uygulamış*** olan Esat KORĞALI, müvekkilimin akademik kadro ilanına başvurusunun ***değerlendirme dışı bırakılmasını amaçlamıştır.*** Esat KORĞALI, müvekkilimin uzmanlık hayatında ise, üstlük görevini kötüye kullanarak, objektiflikten uzak, yasa dışı yollara saparak Gökçe DÜNDAR 'ın yasal hakkını engellemek için gerçek dışı engeller üretmiştir. Davalı bu çabaları ile, müvekkilimi derin acı ve elem içerisine düşmesine sebebiyet vermiştir. Davalının haksız ve hukuk dışı eylemleri sonucunda müvekkilim üzülmüş, - manevi kayıplara uğramıştır.

Davacıyı YILDIRMAK amaçlı yapılan Esat KORĞALI 'nın bu girişimi, planladığı şekilde sonuçlanmamıştır. Nitekim davacı, yılmayarak; ***haksız şikâyet yoluyla görevini kötüye kullanan, tehdit, iftira ve mobbing fillerini işleyen*** Esat KORĞALI 'yı 24.12.2018 tarihinde CİMER 'e şikâyet etmiştir. Aynı gün Sivas Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunmuştur. Şikâyet evrakı Sivas Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 2018/19594 Sor. Nolu dosyasına kayıtlıdır.

Davacı 25.12.2018 tarihinde ise savcılık suç duyurusunda beyan ettiği dilekçesi ile Cumhuriyet Üniversitesi Rektörlüğü'ne de şikâyette bulunmuştur. Sivas Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından ***görevsizlik kararı*** alınıp, evrakın gereğinin takdir ve ifası için Cumhuriyet Üniversitesi Rektörlüğü'ne gönderilmiştir.

Konuyla ilgili olarak, Dekanlık makamının 16.01.2019 tarih, 16735 sayılı yazısında: CİMER ve Rektörlük Makamı'na yapılan aynı içerikli şikâyete istinaden ***soruşturma açılması uygun görülmez iken;*** Savcılığın Davalı kuruma yazısının ardından rektörlük makamı isteğiyle Tıp Fakültesi Dekanı Prof. Dr. İlhan ÇETİN tarafından soruşturmacı olarak, Kadın Doğum Anabilim Dalında görevli Prof. Dr. Ali ÇETİN atanmıştır. Ne var ki soruşturmacı tarafından ***gerekli inceleme ve araştırma yapılmaksızın,*** sadece şikâyetin öğretim üyesi alımı için ilan edilen kadroya yaptığı başvurunun kabul edilmemesi ile ilişkili olduğu belirtilerek, şikâyetin yeterli veri ile doğrulanmasının mümkün olmadığını belirtmiştir. Ayrıca ***ilave inceleme ve soruşturmanın devam ettirilmesinin devlet gücünün gereksiz kullanımına yol açacağı (!)*** gibi anlam vermekte zorlandığımız bir ifade ile ***suçu örtbas etmiş,*** soruşturma açılmasına gerek olmadığı teklifinde bulunmuştur.

Buna karşın soruşturma izni verilip verilmemesi hususunda karar mercii olan kurul tarafından oybirliği ile alınan kararlar, mobbing şikâyetinin sağlıklı sonuçlanabilmesi bakımından şahitler ***Dr. Resul ÇİÇEK, Dr. Halil GÜLBAHAR ve Özgür KURTKULAĞI' nın*** ifadelerine başvurulması gerektiği, ayrıca etik ihlali şikâyetine ait belgelerinde soruşturma dosyasına eklenmesi gerektiği, bahse konu eksiklikler giderildikten sonra yeniden değerlendirme yapılması gerektiğinden bahisle dosya soruşturmacıya iade edilmiştir. İşbu davamızın açıldığı

tarih itibariyle henüz soruşturma izni verilip, verilmemesi hususunda bir karar verilmemiştir.

Bu aşamada belirtmek gerekir ki, CİMER ve Rektörlük Makamı'na yapılan aynı içerikli şikâyete istinaden soruşturma açılması uygun görülmez iken; Savcılığın Davalı kuruma yazısının ardından rektörlük makamı isteğiyle Tıp Fakültesi Dekanı Prof. Dr. İlhan ÇETİN tarafından soruşturmacı olarak Kadın Doğum Anabilim Dalında görevli Prof. Dr. Ali ÇETİN'in atanması dikkat çekicidir. Soruşturmacı olarak atanan Prof. Dr. Ali ÇETİN şikâyet dilekçesinin ekinde yer alan Doç. Dr. Esat KORĞALI'nın ses kaydı gibi **somut delilleri görmezden gelip, şikâyetin yeterli veri ile doğrulanmasının mümkün olmadığını belirtmiştir.** Ayrıca ilave inceleme ve soruşturmanın devam ettirilmesinin devlet gücünün gereksiz kullanımına yol açacağını öne sürebilecek kadar sorumsuzca davranabilmiştir.

İlan edilen kadroya davacıdan başka iki kişi (Hüseyin SAYGIN - Mete ÖZKIDIK) daha başvurmuştur. Başvuru yapan adaylar, Öğretim Üyeliğine Yükseltme ve Atanma Yönetmeliği'nin 6. maddesine göre bilimsel çalışma ve yayınlarını içeren dosyayı dekanlık makamına sunmuşlardır. Tıp Fakültesi Dekanlığı adayların durumlarını incelemek, hangi adayın ehliyet ve liyakat noktasında atanmayı hak ettiğine dair yazılı görüşlerini sunmak üzere 3 kişilik jüri/hakem heyeti oluşturmuştur. Yönetmelik hükmü gereği jüride anabilim dalı başkanının bulunması zorunlu olduğundan -mecburen- anabilim dalı başkanı Prof. Dr. Gökhan GÖKÇE jüri üyesi olarak yer almıştır. Jürinin diğer iki üyesinden biri, 07.11.2018 tarihinde davacı hakkında yayın etiği ihlali iddiasında bulunan Esat KORĞALI'dır. Oluşturulan jüri, adayların bilimsel yayın dosyasını inceleyerek adaylar hakkındaki yazılı görüşlerini dekanlık makamına sunmuştur. Sivas İdare Mahkemesi'nin 2019/173 E. sayılı dosyasında görülmekte olan davada 14.05.2019 tarihli, Davalı ilk savunma dilekçesindeki yazışmalardan öğrenildiği üzere, oluşturulan jürinin zorunlu üyesi (**bölüm başkanı olması sebebiyle**) Prof. Dr. Gökhan GÖKÇE'nin davacının atanmasının uygun olduğu yönünde görüş bildirdiği, aralarında Esat KORĞALI'nın da bulunduğu diğer iki jüri üyesinin ise Hüseyin SAYGIN'ın atanması yönünde görüş bildirdiği öğrenilmiştir.

Tıp Fakültesi Yönetim Kurulu, jürinin adaylar hakkındaki görüşlerini de dikkate alarak hangi adayın atanacağı hususunda rektörlük makamına görüş sunmuştur. Tıp Fakültesi Yönetim Kurulu'nda dekan haricindeki iki üyenin davacının atanması yönünde görüş bildirdiği, diğer iki üyenin ise Hüseyin SAYGIN'ın atanması yönünde kanaat izhar ettiği görülmüştür.

Burada dikkat çeken husus, ilk değerlendirme jürisinde yer alıp, davacı hakkında olumsuz görüş bildiren Esat KORĞALI ile diğer jüri üyesi Doğan ATILGAN'ın yazılı değerlendirmelerinin noktası virgüle varacak kadar benzerlik içermesidir. **Salt bu husus dahi adı geçen iki jüri üyesinin değerlendirmesinin objektiflikten son derece uzak olduğunu, jüri görüşünün önceden verilmiş bir kararın yazıya dökülmesinden ibaret olduğunu ele vermektedir.** Davacı yaptığı başvurudan sonra atanma talebinin kabul edilip, edilmediği hususunda üniversiteden bildirim beklerken, YÖK'ün resmi sitesinde yaptığı araştırmada Hüseyin SAYGIN'ın Cumhuriyet Üniversitesi'nde Dr. Öğretim Üyesi kadrosunda yer aldığını görmüştür. Böylece davacı ilan edilen kadroya kendisinin atanmadığını, rektörlük makamı tarafından, başvuran adaylardan Hüseyin SAYGIN'ın atandığını öğrenmiştir. Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Rektörlüğü tarafından, Tıp Fakültesi Üroloji Anabilim Dalına alınacak Doktor Öğretim Üyesi için ilan edilen kadroya davacının atanmasının yapılmayarak, aynı kadroya Hüseyin SAYGIN'ın atanmasını uygun bulan rektörlük işleminin yürütülmesinin durdurulması ve iptali istemiyle **Sivas İdare Mahkemesi nezdinde dava açılmıştır.**

Sivas idare Mahkemesi'nin 2019/173 E. sayılı dosyasında görülmekte olan davada mahkemenin 24.07.2019 tarih 2019/173 E. sayılı kararıyla dava konusu işlemin yürütülmesinin durdurulmasına karar verilmiştir.Sivas İdare Mahkemesi'nin 2019/173 E. sayılı dosyasında görülmekte olan davanın ara karar cevaplarından anlaşıldığı üzere, **yazılı mütalaa verebilecek başkaca öğretim üyelerinin de bulunduğu**, ayrıca Esat KORĞALI dışında yazılı mütalaa veren iki kişiden biri olan bölüm başkanı olan Prof. Dr. Gökhan GÖKÇE 'nin ise davacının atanması konusundaki yazılı mütalaa vermiş olması da dikkate alındığında; atamanın, üniversitenin ihtiyaçları ve hizmet gerekleri doğrultusunda anılan kadro için yapılan değerlendirmenin objektif değerlendirme kriterlerine uygunluğu ile tarafsız ve nesnel olarak yapıldığı hususlarında şüpheye neden olduğu anlaşıldığından dava konusu işlemde bu yönüyle hukuka uyarlık görülmemiştir.İdare mahkemesince verilen yürütmenin durdurulması kararı sonrasında davalı idarece yeni bir jüri heyeti teşekkül ettirilmiştir.

Dekanlık tarafından görevlendirilen ikinci jüride; ilk jüride Esat KORĞALI ile birlikte yer alan Doğan ATILGAN tekrar görevlendirilmiş ancak kendisi davalık olan bu kadro ile ilgili bu jüri görevini ikinciye kabul etmemiş, geri çekilmiştir. Aynı bölümde Esat KORĞALI ve Prof. Dr. Gökhan GÖKÇE dışında yazılı mütalaa verebilecek başkaca profesör öğretim üyesi de bulunduğu halde, fakülte dışından, ancak yine dekanlıkça oluşturulan yeni jüri, adayların bilimsel yayın dosyasını inceleyerek, adaylar hakkındaki yazılı görüşlerini dekanlık makamına sunmuştur.

Jüri olarak üniversitenin kendi bünyesinde görev yapan ve yazılı mütalaa verebilecek başkaca profesör öğretim üyesi de bulunduğu halde bu kişinin seçilmemesi, **onun yerine üniversite dışından bir doçent öğretim üyesinin seçilmesi, dekanlık makamının, kendi istedikleri kişi olan Dr. Hüseyin SAYGIN 'ı ön plana çıkaracak kişilerden jüri oluşturma amacıyla olduğunun göstergesidir.**

Müvekkilimin açtığı 2. İdare mahkeme davası olan *Sivas idare Mahkemesi'nin 2019/1039 E.* sayılı dosyasında yer alan 2 Ocak 2020 tarihli Davalı (Cumhuriyet Üniversitesi) ilk savunma dilekçesi eklerinden öğrenildiği üzere: Oluşturulan yeni jürinin zorunlu üyesi (**bölüm başkanı olması sebebiyle**) Prof. Dr. Gökhan GÖKÇE 'nin yine davacının atanmasının uygun olduğu yönünde görüş bildirdiği, üniversite dışından atanan diğer iki doçent jüri üyesinin (Doç. Dr. Mustafa GÜNEŞ, Doç. Dr. Tzevat TEFİK) ise Hüseyin SAYGIN 'ın atanması yönünde görüş bildirdiği öğrenilmiştir. Anılan kadro için yapılan değerlendirmenin objektif değerlendirme kriterlerine uygunluğu ile tarafsız ve nesnel olarak yapıldığı hususlarında şüphe halen devam etmektedir. Tıp Fakültesi Yönetim Kurulu, jürinin adaylar hakkındaki görüşlerini de dikkate alarak hangi adayın atanacağı hususunda rektörlük makamına görüş sunmuştur.

Tıp Fakültesi Yönetim Kurulu'nda 08/10/2019 tarihinde alınan karardan öğrenildiği üzere:Fakülte yönetim kurulunda Dekan haricinde bulunan üç Profesörden ikisi profesör Hüseyin SAYGIN 'ın ilan edilen kadroya atamasının yapılmasının **uygun olmadığı yönünde görüş belirtmiş**, Dekanın haricindeki üçüncü profesör öğretim üyesi ise çekimser kalmıştır. Buna rağmen, yönetim kurulu oy çokluğu ile Hüseyin SAYGIN 'nın atanmasının uygun olduğu yönünde kanaat izhar etmişlerdir. Buna karşın dekanlık makamı daha önceki atama sürecinde olduğu gibi ilan edilen kadroya Hüseyin SAYGIN 'nın atanması yönünde oy kullanmıştır.

MANEVİ TAZMİNAT MEVZUATI

Manevi tazminat; hakaret, saldırı, iftira suç isnati gibi kişilik hakları saldırıya uğrayan kişinin manevi bütünlüğünün sarsılması, bunun yanında elem, üzüntü duyması, yaşama gücünün, neşesinin azalması karşılığında, para olarak takdir edilen tazminat türüdür.

Manevi tazminat bir ceza olmadığı gibi, lehine hükmedilen kişiyi zenginleştirme gibi bir amacı da yoktur. Manevi tazminatın bu ikisi arasında kendine özgü bir niteliği söz konusudur.

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 24. Maddesi şöyledir: "**Hukuka aykırı olarak kişilik hakkına saldırılan kimse, hâkimden, saldırıda bulunanlara karşı korunmasını isteyebilir. Kişilik hakkı zedelenen kimsenin rızası, daha üstün nitelikte özel veya kamusal yarar ya da kanunun verdiği yetkinin kullanılması sebeplerinden biriyle haklı kılınmadıkça, kişilik haklarına yapılan her saldırı hukuka aykırıdır.**

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 25. Maddesi ise şu şekildedir: "**Davacı, hâkimden saldırı tehlikesinin önlenmesini, sürmekte olan saldırıya son verilmesini, sona ermiş olsa bile etkileri devam eden saldırının hukuka aykırılığının tespitini isteyebilir. Davacı bunlarla birlikte, düzeltmenin veya kararın üçüncü kişilere bildirilmesi ya da yayımlanması isteminde de bulunabilir. Davacının, maddî ve manevî tazminat istemleri ile hukuka aykırı saldırı dolayısıyla elde edilmiş olan kazancın vekâletsiz iş görme hükümlerine göre kendisine verilmesine ilişkin istemde bulunma hakkı saklıdır.**" denilmektedir.

Görüldüğü üzere; kişilik haklarının ihlali halinde kişi, MK. 2- gereği, mahkemeden saldırıda bulunanlara karşı **koruma istevebilecektir.** Hukuka uygunluk sebebinin bulunmadığı her durumda ise, saldırı hukuka aykırı kabul edilecek ve kişi, M.K. 25'de kendisine tanınan dava yollarıyla hukuki korunma imkânlarından yararlanabilecektir.

Önemle belirtmek isteriz ki; kişilik hakları saldırıya uğrayan kişi lehine sadece manevi tazminata hükmedilmesi, bazı durumlarda manevi tatmin açısından yeterli olmayabilir.

Kişilik hakkı zarara uğrayan müvekkilim Gökçe DÜNDAR, toplum nezdinde ve sağlık camiasında itibar sahibi, tanınmış bir kimse olduğu düşünüldüğü takdirde; bu kişi lehine sadece manevi tazminatın hükmedilmesi, ne yazık ki o kişinin yaşamış olduğu üzüntü ve elemi ortadan kaldıramayacaktır.

Bunun nedeni ise; bu kişi hakkında yapılan gerçek dışı suçlamalar, ithamlar neticesinde bu kişinin toplum nezdinde küçük düşmesi ve bunun sonucu olarak da toplumun bu kişi hakkındaki düşüncelerinin değişebilme ihtimalinin varlığıdır. Malum olduğu üzere; tanınmış bir kimse hakkında yapılan asılsız haberlerden ve iftirallardan toplumun etkilenebilme olasılığı yüksektir.

Anılan ihlaller, özel hayat çevresine giren olayların öğrenilmesi, başkalarına anlatılması ve hayatından bahsedilen kişi hakkında bazen bir değer hükmünü içeren beyanlarda bulunulması şeklinde olacaktır.

Kaldı ki, **sadece tanınmış kişiler için değil**, manevi bütünlüğü sarsılan kişinin sıradan bir birey olması halinde dahi, sadece manevi tazminatın yeterli olamayacağı durumlar söz konusu olabilmektedir. Kişilik hakları zarar gören bir ferdin, manevi tazminat karşılığı olarak alacağı bir miktar para ile üzüntü ve elemisinin ortadan kaldırılması, her durumda mümkün değildir.

İşte bu durumlarda kanun, kişilerin haklarını korumak için zarar verene karşı manevi tazminatın yanında *özür, kınama ve tekzip metni yayımlanmasını* da mümkün kılmıştır.

6098 Sayılı Türk Borçlar Kanununun “*Haksız Fiillerden Doğan Borç İlişkileri*” kısmında yer alan “*3. Kişilik hakkının zedelenmesi*” başlıklı 58. Maddesi: “*Kişilik hakkının zedelenmesinden zarar gören, uğradığı manevi zarara karşılık manevi tazminat adı altında bir miktar para ödenmesini isteyebilir. Hâkim, bu tazminatın ödenmesi yerine, diğer bir giderim biçimi kararlaştırabilir veya bu tazminata ekleyebilir; özellikle saldırıyı kınayan bir karar verebilir ve bu kararın yayımlanmasına hükmedebilir.*” hükmüne havidir.

Konu ile alakalı olarak emsal Yargıtay kararları ise aşağıda yer almaktadır:

Yargıtay Hukuk Genel Kurulu’nun 2005/227 Esas, 2005/243 Karar Sayılı, 06.04.2005 Tarihli İlamında ve yine Yargıtay 4. Hukuk Dairesi’nin 2015/6784 Esas, 2015/8465 Karar Sayılı, 24.06.2015 Tarihli İlamında açıkça: “*818 sayılı Borçlar Kanunu’nun 49. (6098 sayılı TBK.m.58) maddesinde hâkimin tazminatın ödenmesi yerine diğer bir yaptırıma veya ilave bir yaptırımı öngören bir karar verebileceği gibi, saldırıyı kınayan bir hüküm de kurabileceği öngörülmüştür.*” İfadeleri yer almaktadır.

Keza yine, Yargıtay 4. Hukuk Dairesi’nin 2004/16307 Esas, 2005/12787 Karar sayılı ve 28.12.2005 tarihli ilamında da: “*davacı, davalının hukuka aykırı olarak yaptığı yayın nedeniyle kişilik haklarının saldırıya uğradığını ileri sürmek suretiyle manevi tazminata ve karar özetinin de yayınına karar verilmesini istemiştir. Mahkemece istem kısmen kabul edilmiştir. Borçlar Kanunu’nun 49. Maddesinde (Yeni Borçlar Kanunu 58.maddesinde) hâkimin tazminatın ödenmesi yerine diğer bir yaptırıma veya ilave bir yaptırımı öngören bir karar verebileceği gibi, saldırıyı kınayan bir hüküm de kurabileceği öngörülmüştür. Medeni Kanun’un 4. maddesinde ise yasanın takdir hakkı tanıdığı durumlarda hâkimin somut olaydaki olguları gözeterek hak ve adalete göre karar vereceği düzenlenmiştir.*” şeklindeki aynı ifadeler yer verilmiştir.

Yine, Yargıtay 4. Hukuk Dairesi’nin 2015/13053 Esas, 2017/4778 Karar sayılı ve 19.09.2017 tarihli ilamında da: “*Türk Borçlar Kanunu’nun 58. Maddesinde hâkim manevi tazminatın ödenmesi yerine diğer bir giderim biçimi kararlaştırabilir veya bu tazminata ekleyebilir; özellikle saldırıyı kınayan bir karar verebilir ve bu kararın yayımlanmasına hükmedebilir. Medeni Kanun’un 4. Maddesinde ise; kanunun takdir hakkı tanıdığı durumlarda hâkimin somut olaydaki olguları gözeterek hak ve adalete göre karar vereceği düzenlenmiştir.*” ifadelerine yer verilmiştir.

Yargıtay 4. Hukuk Dairesi’nin 2014/4393 Esas, 2015/182 Karar Sayılı, 14.01.2015 tarihli ilamında ve yine Yargıtay 4. Hukuk Dairesi’nin 2015/3224 Esas, 2015/5412 Karar sayılı, 30.04.2015 tarihli ilamında ise özetle: “*Zararın tazmin yöntemleri arasında manevi tazminatın yanı sıra, “haksız saldırının kınanması” veya “kınama kararıyla birlikte bu kararın basın yoluyla ilan edilmesi” yöntemlerine başvurulabileceğini, ancak bu yöntemlerin sınırlı olmadığını ve hâkimin takdirine bırakıldığını, bu bağlamda, “özür beyanının”, “isnadın geri alınması” vb. bir tazmin şeklinin benimsenmesinin de düşünülebileceği*” ifade edilmiştir.

Görüldüğü üzere; kişilik hakları ihlal edilen kişinin, kişilik hakkı ihlalinin, sadece tazminatla (maddi bir değerle) giderilebilmesinin mümkün olmadığı hallerde, hâkim tazminatın yanında ek bir yaptırıma da hükmedebilir.

Yani kural; acı ve üzüntünün davacıya bir miktar para verilmek suretiyle azaltılması olmakla birlikte, **hâkim parayla birlikte, saldırıyı kınayan bir karar da verebilir.** Burada tazminat veya ikame yaptırımlar açısından "seçimlik bir hak" söz konusu değildir. **Esas olan şahsın manevi dünyasında gördüğü zararın giderilmesidir.**

Sonuç olarak; kişilik hakları saldırıya uğrayan kişi, bu ihlal nedeniyle manevi tazminat istemine ek olarak kınama ve ilamın yayınlanması gibi Türk Medeni Kanunu 24- 25 md.leri ve Türk Borçlar Kanununun 58 .md.sinde ; yer alan diğer ilave yaptırımların da uygulanmasını talep edebilmesinde hiçbir hukuki engel yoktur.

Yukarıda açıkladığımız ve res' en dikkate alınacak nedenlerle ;

Davalının 3 kuruluşluk manevi tazminata mahkum edilmesine,davalının müvekkilime uyguladığı tehdit, iftira, görevi kötüye kullanma, mobbing, akademik atama ve yükseltmelere ilişkin başvurularda bilimsel araştırma ve yayınlara ilişkin yanlış veya yanıltıcı beyanda bulunmak gibi eylemlerinin hukuka aykırı olduğunun tespiti ile, kınanmasına, tazminat ve kınama ilamının yüksek öğrenim kurumu (YÖK) internet sayfasındaki "kamu oyuna duyuru" başlığı altında yayınlanmasına karar verilmesi için davamızı açıyoruz.

HUKUKİ MEVZUAT :

6100 sayılı HMK, 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu , 6098 Sayılı Türk Borçlar Kanunu , 2547 sayılı YÖK kanunu ve ilgili mevzuat

DELİLLER:

1- ***24.10.2018 tarihli resmi gazetede yayınlanan Cumhuriyet Üniversitesi Rektörlüğü Tıp Fakültesi Üroloji anabilim dalına bir adet Doktor öğretim üyesi alımı yapılacağına ilişkin ilan***

2- ***Davacı Gökçe DÜNDAR ' ın 24.10.2018 tarihli resmi gazetede yayınlanan Cumhuriyet Üniversitesi Rektörlüğü Tıp Fakültesi Üroloji anabilim dalını bir adet Doktor öğretim üyesi alımına müracaatı ve müracaatını takiben Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Rektörlüğünce Dr. Hüseyin SAYGIN 'ın öğretim üyesi olarak alımına ilişkin bilgi ve belgeler***

3- ***Sivas idare mahkemesinde davalı Esat KORĞALI 'nın açmış olduğu davacı Gökçe DÜNDAR tezinin kabulüne ilişkin kararın iptaline dair Sivas idare mah. 2019/ 825 E - 2020/ 190 K sayılı dosya kapsamı***

4- ***Sivas idare mah. 2019/ 173 E - 2019/ 828 K sayılı davacı Gökçe DÜNDAR tarafından Cumhuriyet Üniversitesi Rektörlüğü aleyhine açılmış Hüseyin SAYGIN 'ın öğretim üyesi alımının iptali davası dava dosyası***

5- ***Sivas İdare mah. 2019 / 1039 E nolu Hüseyin SAYGIN 'ın öğretim üyesi olarak alınma kararının iptali için Gökçe DÜNDAR tarafından Sivas Cumhuriyet Üniversite rektörlüğü adına açılan dava***

6- Sivas Cumhuriyet Başsavcılığının 2018/ 19594 soruşturma nolu 2018/ 73 K nolu görevsizlik kararı ve ekleri

7- Davacı Gökçe DÜNDAR tarafından davalı Esat KORĞALI hakkında Cumhuriyet Üniversite rektörlüğüne yapılan 25.12.2018 tarihli şikayet dilekçesi üzerine yapılan işlem dosyası ve 28.05.2019 tarihli soruşturmacı *Prof. Dr. Ali ÇETİN tarafından düzenlenen araştırma raporu*

Tanık anlatımları, *bilirkişi incelmesi* isticvap, yemin ve her tür delil

SONUC : Özetlediğim ve res' en dikkate alınacak nedenlerle ;

- *Davamızın kabulü ile ,*

- *Davalı Esat KORĞALI' nın 3 kuruşluk tazminata mahkum edilmesine, 3 kuruş tazminatın davalıdan alınarak davacıya VERİLMESİNE,*

- *Davalı Esat KORĞALI' nın , kadroya kesinlikle başvurmaması gerektiğini, başvurduğu takdirde,-uzman olabilmek için hazırladığı tezini etik kurula şikâyet edeceğini, aleyhine sonuç çıkartacağı ve bundan dolayı bir daha hiçbir akademik kadroya başvuramayacağı biçiminde yaptığı tehdit , iftira, görevi kötüye kullanma, mobbing, gibi eylemlerinin HUKUKA AYKIRI OLDUĞUNUN TESPİTİ ile , KINANMASINA,*

- *Karar ilamının Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK) internet sitesinin " DUYURULAR" başlığı altında YAYINLANMASINA,*

-*Yargılama harç ve giderleri ile vekalet ücretinin davalıdan alınarak davacıya verilmesine karar verilmesini arz ve talep ederim. Saygılarımla. 23.06.2020*

**DAVACI VEKİLİ
AV. YÜKSEL KÖSE**

T.C.

YARGITAY

HUKUK GENEL KURULU

E. 2017/4-1460

K. 2019/526

T. 7.5.2019

• **KİŞİLİK HAKLARINA SALDIRI NEDENİYLE MANEVİ TAZMİNAT İSTEMİ (Yerel Mahkemece Manevi Tazminat Yönünden Talep Edilen Miktar Göz Önüne Alınarak Davanın Kabulüyle Davalının Davacının Kişilik Haklarına Yönelik Yaptığı Tecavüzün Kınanması ile Bedeli Davalıdan Alınmak Kaydıyla Hüküm Özetinin Tirajı 50.000'in Üzerinde Ülke İçerisinde Yayınlanan Bir Gazetede İlânına Karar Verildiği – Davanın Sulh Hukuk Mahkemesinde Değil Asliye Hukuk Mahkemesinde Görülmesi Gerektiği)**

• **KARARIN ÜLKE GENELİNDE YAYIN YAPAN ÜÇ AYRI GAZETE İLE GÖRSEL BASIN KANALINDA YAYIMLANMASI (Yerel Mahkemece Manevi Tazminat Yönünden Talep Edilen Miktar Göz Önüne Alınarak Davanın Kabulüyle Davalının Davacının Kişilik Haklarına Yönelik Yaptığı Tecavüzün Kınanması ile Bedeli Davalıdan Alınmak Kaydıyla İlânına Karar Verildiği – Davanın Sulh Hukuk Mahkemesinde Değil Asliye Hukuk Mahkemesinde Görülmesi Gerektiği/Kararın Bozulması Gerektiği)**

• **GÖREVLİ MAHKEME (Kişilik Haklarına Saldırı Nedeniyle Manevi Tazminat ve Kararın Ülke Genelinde Yayın Yapan Üç Ayrı Gazete ile Görsel Basın Kanalında Yayınlanması İstemi - Olayda Gerek Davacı Vekilinin İlâna İlişkin Talebi Gerekse Mahkemenin İlâna Yönelik Hüküm Fıkrası Bir Bütün Olarak Değerlendirildiğinde Davanın Sulh Hukuk Mahkemesinde Değil Asliye Hukuk Mahkemesinde Görülmesi Gerektiğinin Anlaşıldığı/Yerel Mahkeme Direnme Kararının Bu Değişik Gerekçe ile Bozulması Gerektiği)**

6098/m.58

6100/m.2, 4, 114

ÖZET : Dava, kişilik haklarına saldırı nedeniyle manevi tazminat ve kararın ülke genelinde yayın yapan üç ayrı gazete ile görsel basın kanalında yayımlanması istemine ilişkindir. Olayda, davalının basın açıklaması sırasında kullandığı ifadeler nedeniyle davacı vekili tarafından belirtilen miktarda manevi tazminatın yanı sıra kararın ülke genelinde yayın yapan üç ayrı gazete ve görsel basın kanalında yayınlanmasının talep edildiği, yapılan yargılama neticesinde yerel mahkemece, manevi tazminat yönünden talep edilen miktar göz önüne alınarak davanın kabulüyle davalının, davacının kişilik haklarına yönelik yaptığı tecavüzün kınanmasına, bedeli davalıdan alınmak kaydıyla hüküm özetinin tirajı 50.000'in üzerinde ülke içerisinde yayımlanan bir gazetede ilânına karar verildiği görülmektedir.

Bu durumda gerek davacı vekilinin ilâna ilişkin talebi gerekse mahkemenin ilâna yönelik hüküm fıkrası bir bütün olarak değerlendirildiğinde, davanın sulh hukuk mahkemesinde değil asliye hukuk mahkemesinde görülmesi gerektiği anlaşılmaktadır. Açıklanan nedenle, yerel mahkeme direnme kararının bu değişik gerekçe ile bozulması gerekir.

DAVA : Taraflar arasındaki "manevi tazminat ve kararın ülke genelinde yayın yapan üç ayrı

gazete ile görsel basın kanalında yayımlanması” davasından dolayı yapılan yargılama sonunda Kayseri 2. Sulh Hukuk Mahkemesince, davanın kabulüyle davalının, davacının kişilik haklarına yönelik yaptığı tecavüzün kınanmasına, bedeli davalıdan alınmak kaydı ile hüküm özetinin traji 50.000'in üzerinde ülke içerisinde yayımlanan bir gazetede ilânına dair verilen 12.09.2013 tarihli ve 2011/1544 E., 2013/1338 K. sayılı karar, davalı vekili tarafından temyiz edilmekle, Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 11.11.2014 tarihli ve 2013/19329 E., 2014/14977 K. sayılı kararı ile;

“...Dava, kişilik haklarına saldırı nedeniyle manevi tazminat istemine ilişkindir. Mahkemece istemin kabulüne karar verilmiş; hüküm, davalı tarafından temyiz edilmiştir.

Davacı, davalı tarafından yapılan basın toplantısında, dava dışı... adlı kişinin beyanlarını da okuyarak, Kayseri Büyükşehir Belediyesi'nde, yıllardır süren bir rüşvet tezgahının söz konusu olduğunu, davacı başta olmak üzere, daire başkanları, meclis üyelerinin bu fiilin içinde bulduklarını, rüşveti toplayan kişinin ise... olduğunu, söylediğini, davacının şikayeti ile başlatılan bir ceza soruşturmasında, şüpheli olarak ifade veren, ardından da suçlu bulunarak mahkumiyet alan bir şahsa ait ifadelerden, sadece davacıyı itham eden kısımlar alınarak kamuoyunda davacının suçlu olarak gösterildiğini, bu sözlerin kişilik haklarını ihlal edici mahiyette gerçek dışı beyanlar olduğunu belirterek manevi tazminat isteminde bulunmuştur.

Davalı, davanın reddini savunmuştur.

Mahkemece; Davacı ...'nin Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı, davalı ...'nun ise CHP Kayseri Milletvekili olduğu, davalının beyanlarında dava dışı... isimli şahsın ifadelerine dayanarak Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı olan ...'nin B... Pertol San. ve Tic. A.Ş. isimli benzin istasyonunun geçiş yolu izin belgesinin tanzim edilmesi konusunda 250.000,00 TL rüşvet alındığı, gelen paradan başkanın payının dünürü sarrafa gönderildiği belirtilerek, davacının kişilik haklarına saldırıda bulunulduğu, açıklamaların eleştiri sınırını aştığı, siyasi bir kişiliği olan davacının toplum ve seçmenleri önünde rüşvet alan bir Belediye Başkanı olarak gösterildiği, gerekçesiyle, manevi tazminat talep edilen miktar da gözönüne alınarak TBK'nin 58/2-son cümlesi gereğince saldırıyı kınayan bir karar verilmesine ve bu kararın yayımlanmasına karar verilmiştir.

Uyuşmazlık, siyasi kişilik olan davalı milletvekilinin 13/12/2010 tarihli basın toplantısındaki açıklamalarının ifade özgürlüğü kapsamında değerlendirilip değerlendirilmeyeceği noktasında toplanmaktadır.

Tarafı olduğumuz Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 10. maddesinde ifade özgürlüğü;

1. Herkes ifade özgürlüğü hakkına sahiptir. Bu hak kamu makamlarının müdahalesi olmaksızın ve ulusal sınırlarla kısıtlanmaksızın, bir görüşe sahip olma, haber ve düşünceleri elde etme ve bunları ulaştırma özgürlüğünü de içerir. Bu madde Devletin radyo yayıncılığını, televizyon ve sinema işletmeciliğini izne bağlamasına engel değildir.

2. Bu özgürlükleri kullanırken ödev ve sorumluluk içinde hareket edilmesi gerektiğinden, ulusal güvenlik, ülke bütünlüğü veya kamu güvenliği, suçun veya düzensizliğin önlenmesi, genel sağlık ve genel ahlakın korunması, başkalarının şeref ve haklarının korunması, gizli bilgilerin açığa vurulmasının önlenmesi, yargı organının otorite ve tarafsızlığının korunması amacıyla, demokratik bir toplumda gerekli bulunan ve hukukun öngördüğü formalitelere, şartlara, yasaklara ve yaptırımlara tabi tutulabilir." şeklinde tanımlanmıştır.

Liegens v. AVUSTURYA, Feldek v. SLOVAKYA, Oberschlick v. AVUSTURYA davalarında siyasi kişiliklere yönelik kullanılan ifadeleri değerlendiren Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi;

"Liegens v. AVUSTURYA" (Başvuru No: 9815/82) davasında;

Eski başbakan ... ile seçimlerden birinci çıkan siyasi parti başkanı arasında bir takım olayların yaşandığı, basına yansıyan bir kısım açıklamaların bulunduğu ayrıca 2. Dünya Savaşı sırasında Rusya'daki Alman hattının ötesine geçerek sivilleri katlettiği iddia olunan ilk SS Tugayında görev yapmakla suçlanan liberal parti başkanı ... ile koalisyon kurulması tartışmalarının yaşandığı bir sırada, Gazeteci olan Liegens, Profil adlı Viyana Dergisinde yayımlanan iki ayrı yazısında; o tarihte federal hükümetin Başbakanına yönelik olarak 'En Adi Fırsatçılık (adi oportünizm)', 'ahlakdışılık' ve 'şerefsizlik' biçiminde ifadeler kullanmıştır.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi; "...Sözleşme'nin 10 (1). fıkrasında güvence altına alınan ifade özgürlüğünün, demokratik toplumun ana temellerinden birini ve yine bu toplumun gelişmesi ve her bireyin kendini geliştirmesi için esaslı şartlarından birini oluşturduğunu hatırlatarak ifade özgürlüğünün, Sözleşme'nin 10 (2). fıkrasının sınırları içinde, sadece lehte olan veya muhalif sayılmayan veya ilgilenmeye değmez görülen "haber" veya "fikirler" için değil, ama aynı zamanda muhalif olan, çarpıcı gelen veya rahatsız eden haberler veya fikirler için de uygulandığını. Bunun, çoğulculuğun, hoşgörünün ve açık fikirliliğin gerekleri olduğu, bunlar olmaksızın "demokratik toplum" olamayacağını (B.K. Handyside kararı, parag. 49).

Bir siyasetçiye yönelik eleştirilerin kabul edilebilir sınırları, özel bir şahsa yönelik eleştiri sınırına göre daha geniştir. Bir siyasetçi, özel şahıstan farklı olarak, her sözünü ve eylemini bilerek ve kaçınılmaz bir biçimde, gazetecilerin ve halkın yakın denetimine açar; bu nedenle daha geniş bir hoşgörü göstermek zorundadır. Hiç kuşku yok ki, Sözleşme'nin 10 (2). fıkrası, başkalarının, yani bütün bireylerin itibarının korunmasına imkan verir; bu koruma, siyasetçileri şahsi sıfatları dışında hareket ettikleri zaman da içine alır. Ancak bu gibi durumlarda söz konusu korumanın gerekleri, siyasi meseleleri açık biçimde tartışmanın yararıyla bağlantılı olarak tartılmalıdır." gerekçesiyle kullanılan sözlerin ifade özgürlüğü kapsamında kaldığına karar vermiştir.

Davaya konu olaya gelince; davacının başkanı olduğu Kayseri Büyükşehir Belediyesi'ndeki yolsuzluk iddialarına ilişkin olarak dava dışı...'nun ifadeleri de okunarak "Çavdarlar Petrolden 250 milvar lira rüşvet olarak para geldiğini, başkanın payının dünürü sarrafa gönderildiğini,..", "Kayseri Büyükşehir Belediyesi'nde yıllardır süren bir rüşvet çarkı çalıştığı, benzin istasyonlarından, taksi duraklarından ve çeşitli yerlerden çok büyük miktarlarda rüşvetler toplandığı" şeklinde ifadelerde bulunduğu anlaşılmaktadır.

Dava konusu basın açıklamasının bütünü, yapıldığı zaman dilimi, konuşmayı yapan ve hakkında konuşulan kişinin etkili siyasi kişilikler olması ile yukarıda açıklanan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 10. maddesi ve bunun uygulamasına yönelik Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin kararları gözetildiğinde açıklamaların ifade özgürlüğü kapsamında değerlendirilmesi gerekmektedir.

Şu halde, açıklanan nedenlerle davanın tümünden reddine karar verilmesi gerekirken yazılı biçimde kabul kararı verilmiş olması doğru değildir. Bu nedenle kararın bozulması gerekmiştir..."

gerekçesiyle karar oy çokluğu ile bozularak dosya yerine geri çevrilmekle yeniden yapılan yargılama sonunda mahkemece önceki kararda direnilmiştir.

Hukuk Genel Kurulunca incelenerek direnme kararının süresinde temyiz edildiği anlaşıldıktan ve dosyadaki belgeler okunduktan sonra gereği görüldü:

KARAR : Dava, kişilik haklarına saldırı nedeniyle manevi tazminat ve kararın ülke

genelinde yayın yapan üç ayrı gazete ile görsel basın kanalında yayımlanması istemine ilişkindir.

Davacı vekili; müvekkilinin Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı, davalının ise CHP Kayseri milletvekili olduğunu, davalının 13.12.2010 tarihinden itibaren farklı yer ve zamanlarda basın açıklamalarının yer aldığını, bu açıklamaları sırasında davacının kişilik haklarına saldırı niteliğinde, şeref ve haysiyetine yönelik ithamlarda bulunduğunu, davalının konuşmalarında, davacının Kayseri Büyükşehir Belediyesi'nde oluşturulan 17 kişilik bir çetenin üyesi olduğunu, çetenin Belediyenin işleri ile ilgili olarak rüşvet topladığını, Hacı A. Hamurcu isimli kişi ile çete arasında çıkan özel bir uyuşmazlık nedeni ile... 'nun ihbarda bulunduğunu ifade ettiğini, devamla da bu konuda gizli tanıklarının olduğunu, Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı ile daire başkanları, belediye başkan vekilleri ve şube müdürlerinin de aralarında yer aldığı başka dosyaların da bulunduğunu anlattığını; yine... 'nun ifadelerinden bölümler okuyan davalının, Çavdarlar Petrol'den 250 milyar lira rüşvet geldiğini, başkanın payının dünürü sarrafa gönderildiğini, karşılığında ise benzin istasyonunun yanında 9 katlı bir süper market ve restaurant yapımına müsaade edildiğini, benzin istasyonlarından, taksi duraklarından ve çeşitli yerlerden çok büyük miktarlarda rüşvetler toplandığını, davacı ile birlikte birçok belediye çalışanının bu eylemin içinde yer aldığını açıkladığını; davalının gerçek dışı iddialarının kaynağının, Hacı A. Hamurcu'nun sadece Emniyet Müdürlüğünde verdiği ifade olduğunu; Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nda geçici işçi statüsünde çalışan... 'nun, Belediyeye ait tahsilat fişleri ile belediye mührünü çalarak ve matbaada izinsiz sahte belgeler bastırarak, bir kısım şahıslardan çeşitli vaatlerle yasal dayanağı olmayan ve belediye ile hiç ilgisi bulunmayan işlemler yaptığını, bu suretle kendisine haksız menfaatler sağladığını, olayın öğrenilmesi üzerine bu kişi hakkında Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı olan müvekkil tarafından büyükşehir belediye başkanlığı bünyesinde idari soruşturma başlatıldığını ve Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunulduğunu; davalının, müvekkilinin şikâyeti ile başlatılan bir ceza soruşturmasında şüpheli olarak ifade veren, ardından da mahkûmiyet alan kişiye ait beyanlara dayanarak davacıyı kamuoyunun önünde suçlu göstermeye çalıştığını; davalının söylediği sözlerin davacının şerefine, saygınlığına ve haysiyetine saldırı niteliğinde bulunduğunu ileri sürerek 100,00TL manevi tazminatın davalıdan tahsili ile masrafları davalı tarafından karşılanmak üzere, kararın ülke genelinde yayın yapan gerek üç ayrı gazete ile gerekse görsel basın kanalı ile yayınlanmasına karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı vekili; müvekkilinin tamamen siyasi kimliği ve göreviyle hareket ettiğini, davalının açıklamalarının tamamının siyasi içeriğe sahip olduğunu ve ana muhalefet partisinin siyasi faaliyetleri kapsamında yer aldığını; davalının, siyasi kimliğinin izin verdiği eleştiri sınırları dışına çıkmadığını, eleştiri sınırını aşmayan beyanlarının kişilik haklarına saldırı olarak kabul edilemeyeceğini, eleştiri hakkı ile kişilik hakkının çatışması durumunda kamu yararının üstün tutulacağına yerleşmiş içtihatlar gereği olduğunu; kaldı ki davalının açıklamalarının iddia edildiği gibi gerçek dışı ve iftira niteliğinde olmadığını, Kayseri Cumhuriyet Başsavcılığı'nın bu beyan ve açıklamalar üzerine 2011/1493 esas sayılı dosya ile soruşturma başlattığını, dava konusu açıklamaların ve yorumların kaynağı, yapılma nedeni, müvekkili ve davacının toplumdaki konumu, söylenen sözlerin ve yazılanların içeriği dikkate alındığında, siyasi kişiliğe sahip davacının görevinden kaynaklanan uygulamaların kamuoyunun bilgisine sunulduğunun anlaşılacağını; bahsi geçen beyanların kesinlikle davacının onur ve saygınlığını ortadan kaldırma veya davacıya hakarete bulunma boyutuna ulaşmadığını, müvekkilinin açıklamalarının kamuoyunu bilgilendirmeye matuf, delillerle destekli, gerçeğe uygun, güncel konulara ilişkin olduğunu, açıklamaların Anayasa'nın 26. maddesiyle güvence altına alınmış olan düşünceyi açıklama ve yayma hürriyeti çerçevesinde değerlendirilmesi gerektiğini belirterek davanın reddinin gerektiğini savunmuştur.

Mahkemece; dosya içerisinde bulunan Akşam Gazetesi'nin 26.12.2010 tarihli nüshasında

“Özhaseki söz verdi istifa etsin” başlığı ile yer alan haber ile Sabah Gazetesi'nin 26.12.2010 tarihli nüshasında “Kulkuloğlu'ndan yeni iddialar” başlığı ile yer alan haberdeki ifadelerin davacının kişilik haklarına saldırı niteliği taşıdığı, bahsi geçen yazıda belirtilen rüşvetin alındığı veya Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı olan davacıya rüşvetten pay verildiği ya da payın dünürü sarrafa gönderildiği yönündeki iddiaların ispat edilemediği, diğer bir anlatımla mahkeme kararı ile kanıtlanmadığı; Kayseri Cumhuriyet Başsavcılığının 2007/17518 soruşturma numaralı dosyasında ifadesi alınan... 'nun, davacının da içinde bulunduğu belediye çalışanlarının rüşvet aldıklarına yönelik ihbarda bulunduğu ve 17.07.2007 tarihinde de bu yöndeki açıklamalarını tekrarladığı, rüşvet olayının nasıl gerçekleştiğini anlatan... 'nun Kayseri 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2008/279 E., 1008/289 K. sayılı kararı ile TCK'nın 157. maddesinin 1. fıkrası gereğince mahkûmiyetine hükmedildiği, kararın Yargıtay 11. Ceza Dairesi'nin kararı ile onandığı ve kesinleştiği; konuşmada belirtilen eylemlerle ilgili olarak Kayseri Cumhuriyet Başsavcılığının 2007/24740 soruşturma ve 2008/3088 karar sayılı dosyasında kovuşturmaya yer olmadığı yönünde karar verildiği, söz konusu bu kararda davacının isminin de şüpheli olarak yer aldığı, karara itiraz edilmediği ve kararın bu hâli ile kesinleştiği, kararın içeriği incelendiğinde de ismi geçen... 'nun iddiaları ile ilgili olarak herhangi bir delilin elde edilemediğinin belirtildiği; yine Kayseri Cumhuriyet Başsavcılığının 2011/1493 soruşturma ve 2011/15569 karar sayılı dosyasında Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı olan davacı ile kamu görevlisi olan belediye çalışanları hakkında rüşvet almak suçundan kovuşturma yapıldığı, aldırılan bilirkişi raporunda usulüne uygun olmayan geçiş yolu izin belgesinin 04.04.2005 tarihinde S. Temeltaş ve H. Naziksoy tarafından düzenlendiği, A. Acer'in ise genel sekreter yardımcısı sıfatı ile belgeyi onayladığı ve geçiş yolu izin belgesinin mevzuata aykırı olarak verildiği anlaşılmış ise de, kamu davası açılmasını haklı kılacak yeterlilikte ve kuvvette delil, iz, eser ve emarenin bulunmadığı ifade edilerek şüpheliler hakkında atılı suçlardan dolayı kamu adına kovuşturma yapılmasına yer olmadığına karar verildiği; buradan da anlaşılacağı üzere Belsin Petrol San. ve Tic. A.Ş.'nin geçiş yolu izin belgesi karşılığında davacıya rüşvet verdiğinin, davacının da bu rüşveti aldığının ispatlanamadığı, oysa Sabah Gazetesi'nin 26.12.2010 tarihli nüshasında davalının beyanlarında bu iddiaların bilirkişi raporu ve mahkeme kararı ile kanıtlandığının belirtildiği, mahkeme kararı ile kanıtlanan ve kesinleşen rüşvet alma olayının bulunmadığı, iddiaların soyut nitelikte olduğu; öte yandan CHP'li milletvekillerinin bir kısmı tarafından, Kayseri eski valisi ve dönemin İçişleri Bakanlığı Müsteşarı olan O. G. hakkında suç duyurusunda bulunulduğu, 26.07.2011 tarihli idari soruşturma ile O. G. hakkında yapılan şikâyetlerin işleme konulmamasına karar verildiği ve işleme konulmama kararının Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 2011/11 soruşturma numaralı dosyası ile kesin olarak karara bağlandığı; bu itibarla davalının beyanlarının suç isnadı niteliğinde kaldığı; ayrıca yazılı basında yapmış olduğu açıklamaların geniş kitlelere ulaştığı, açıklamaların eleştirisi sınırını aştığı, siyasi bir kişiliği olan davacının toplum ve seçmenleri önünde rüşvet alan bir belediye başkanı olarak gösterildiği, davalının tüm bu beyanlarının davacının kişilik haklarına saldırı teşkil ettiği gerekçesiyle manevi tazminat yönünden talep edilen miktar göz önüne alınarak TBK'nın 58/2-son cümlesi gereğince davanın kabulüyle davalının, davacının kişilik haklarına yönelik yaptığı tecavüzün kınanmasına, bedeli davalıdan alınmak kaydıyla hüküm özetinin tirajı 50.000'in üzerinde ülke içerisinde yayınlanan bir gazetede ilânına karar verilmiştir.

Davalı vekilinin temyizi üzerine karar Özel Dairece, yukarıda başlık bölümünde gösterilen nedenlerle bozulmuştur.

Yerel mahkemece; Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin “Özel ve Aile Hayatına Saygı” başlığını taşıyan 8. maddesiyle “İfade Özgürlüğü” başlığını taşıyan 10. maddesinde düzenlemelerin bulunduğu; dil konusunda Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin sert ve keskin eleştirilerin yanı sıra tartışma konusu olan konulara dikkat çekmek bakımından avantajlar sunan renkli ifadeleri de kabul edilebilir olarak gördüğü; öte yandan pozitif hukuk tarafından belirlenmiş olsa bile nesnel olarak kaba, bayağı, müstehcen, saldırgan,

aşağılayıcı, onur kırıcı söz ve yazı ile hakaret, sövme, kötöleme, iftira, sırf ar ve haya duygularını incitmeyi amaçlayan düşünce açıklamalarının hukukun koruma alanı dışında kaldığı; başkalarının haklarına saygı, başkalarının şanı, şöhreti, kişiliği hakkında küçük düşürücü hakaret, sövgü, iftira ve benzer nitelikteki ifadeler esasen düşünce özgürlüğünün özneleri olamayacakları için yasaklamanın, bir bakıma, özgürlüğün yabancı unsurlardan arındırılması olarak kabul edilmesi gerektiği; konuya ilişkin AİHM'nin birçok kararının bulunduğu, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin ilkeleri ışığında politikacıları ya da genel olarak üst düzey yetkilileri, başta basından gelenler olmak üzere hakarete veya şöhrete yönelik saldırıya karşı özel ya da daha ağır cezalar aracılığıyla korumayı hedefleyen bütün kanunların 10. madde ile bağdaşmaz bir nitelik taşıdığı, bu tür hükümlerin var olduğu ve politikacılar tarafından kullanılmaya çalışıldığı durumlarda ulusal mahkemenin bunları uygulamaktan kaçınmasının yerinde olacağı, bunun yerine hakaret ve şöhrete hanel getirme konusundaki genel kanun hükümlerinin uygulanabileceği; kaldı ki politikacıların şerefi ve şöhreti basın özgürlüğüyle çatışma içine girdiğinde ulusal mahkemenin orantısallık ilkesini dikkatli biçimde uygulamasının ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (Lingens/ Avusturya gibi) davalarda sağlamış olduğu yol gösterici ilkelere bakarak, gazetecinin mâhkum edilmesinin demokratik bir toplumda gerekli olup olmadığına karar vermesinin gerektiği; benzer biçimde, ulusal hukukun hakaret içeren ifadelerle ilişkin davalarda "doğruluk kanıtı" savunmasını öngördüğü durumlarda ulusal mahkemenin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin olgular ile kanaatler arasında yaptığı ayrımı göz önüne alarak bu tür kanıt istemekten kaçınmasının yerinde olacağı; esas olarak olgulara dayanan şöhrete hanel getirme davalarında iyi niyet savunmasının kabul edilmemesinin doğru olacağı; AİHS'nin 8. maddesiyle 10. maddesi arasında adil bir dengenin kurulmasının gerektiği; mahkemenin bu tür davalarda, bireysel çıkar ile kamusal çıkar arasındaki rekabeti bir bütün olarak değerlendirdiği; eldeki davada da her iki tarafı siyasi kişilik olan davacı ile davalı arasında bu dengenin korunup korunmadığı hususunun önem arz ettiği; davalının davaya konu edilen sözlerinin ifade özgürlüğü kapsamında kalıp kalmadığı, ayrıca eleştiri olarak nitelendirilip nitelendirilemeyeceği hususunun hassas bir terazinin dengesini oluşturduğu; davalının yazılı basında yapmış olduğu açıklamaların geniş kitlelere ulaştığı, açıklamaların eleştiri sınırını aştığı, siyasi bir kişiliği olan davacının toplum ve seçmenleri önünde rüşvet alan bir belediye başkanı olarak gösterildiği, tüm bu beyanların davacının kişilik haklarına saldırı mahiyetinde olduğu belirtilerek ve önceki karardaki gerekçeler tekrar edilerek direnme kararı verilmiştir.

Direnme kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

Direnme yoluyla Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; tarafların siyasi kişilikleri göz önüne alındığında, basın açıklaması içeriğinde kullanılan ifadelerin davacının kişilik haklarına saldırı teşkil edip etmediği; buradan varılacak sonuca göre davalının, kullandığı ifadelerden dolayı sorumlu tutulup tutulamayacağı noktasında toplanmaktadır.

Hukuk Genel Kurulunda yapılan görüşmeler sırasında işin esasının incelenmesinden önce davacı vekili tarafından 100,00TL manevi tazminat ile kararın ülke genelinde yayın yapan üç ayrı gazete ve görsel basın kanalında yayınlanması istemiyle eldeki davanın açıldığı, yapılan yargılama neticesinde yerel mahkemece (sulh hukuk mahkemesi) davanın kabulüyle davalının, davacının kişilik haklarına yönelik yaptığı tecavüzün kınanmasına, hüküm özetinin tirajı 50.000'in üzerinde ülke içerisinde yayımlanan bir gazetede ilânına karar verildiği anlaşılmalı, talep ve karar içeriğine göre davanın asliye hukuk mahkemesinde görülmesinin gerekip gerekmediği hususu ön sorun olarak tartışılıp değerlendirilmiştir.

Görev, bir davaya aynı yargı kolundaki ilk derece mahkemelerinden hangisinin bakacağını düzenleyen kurallardır.

Dava konusu basın açıklamasının gerçekleştiği (13.12.2010) ve davanın açıldığı (11.01.2011) tarihte yürürlükte bulunan 1086 Sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun "Vazife" başlıklı 1. maddesinde;

"Mahkemelerin görevi kanunla belirlenir..."

Yargılamanın devamı sırasında yürürlüğe giren 6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun "Görevin belirlenmesi ve niteliği" başlıklı 1. maddesinde ise;

"Mahkemelerin görevi, ancak kanunla düzenlenir. Göreve ilişkin kurallar, kamu düzenindedir."

Hükümleri yer almaktadır.

Buradan da anlaşılacağı üzere; gerek 1086 Sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nda gerekse 6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nda mahkemelerin görevinin kanunla düzenleneceği açıkça ifade edilmiştir.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olup HMK'nın 114/1-c maddesine göre mahkemenin görevli olması dava şartıdır. HMK'nın 115. maddesine göre ise dava şartlarının mevcut olup olmadığı, taraflarca ileri sürülüp sürülmediğine bakılmaksızın yargılamanın her aşamasında mahkemece kendiliğinden gözetilir.

Nitekim 2709 Sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 142. maddesinde, mahkemelerin görevlerinin kanunla düzenleneceği hükme bağlanmıştır. Bunun bir Anayasa ilkesi olarak kabul edilmesinin nedeni, bir kimsenin kanunen tâbi bulunduğu mahkemeden (tabî hakimden) başka bir merci (mahkeme) önüne çıkarılmasını önlemektir.

Hüküm mahkemelerinde olduğu gibi Yargıtayda temyiz ve karar düzeltme incelemesi sırasında hükmü veren mahkemenin görevli olup olmadığını kendiliğinden gözetip incelemekle yükümlüdür. Yargıtay tarafından bu incelemenin yapılması için tarafların, kararın görevsiz mahkeme tarafından verildiğine yönelik bir temyizlerinin bulunmasına gerek yoktur.

1086 Sayılı HUMK'ya göre genel mahkemeler olan asliye hukuk ve sulh hukuk mahkemelerinin görevi, dava konusuna (müddeabihe) göre tespit edilir.

Buna göre, 1086 Sayılı Kanun'un 8. maddesinin 1. bendi uyarınca kural olarak, miktar veya değeri görev sınırını geçmeyen davalarda sulh hukuk mahkemesinin görevli olduğu belirtilmiştir. Aynı Kanun'un 8. maddesinin 2. bendinde ise dava değerine bakılmaksızın sulh hukuk mahkemesinin görevli olduğu davalar sıralanmıştır. Bu bentte sayılmayan ve Kanunda açıkça sulh hukuk mahkemesinin görevli olduğu belirtilmeyen davalarda asliye hukuk mahkemesi görevli bulunmaktadır.

Saldırının kınanması veya karar özetinin yayımı gibi istemlerin bulunduğu davalar 1086 Sayılı HUMK'nın 8. maddesinin II. bendinde sayılan davalar arasında yer almamaktadır. Tazminatla birlikte olsun veya olmasın bu gibi istemlere ilişkin davalarda görevli mahkeme dava değerine göre de belirlenemez. O hâlde, yaptırım ve kınama istemli bu davaların asliye hukuk mahkemesinde sonuçlandırılması gerekmektedir.

Bu düzenlemeye karşın 01.10.2011 tarihinde yürürlüğe giren 6100 Sayılı HMK'da göreve ilişkin sınır kaldırılmış ve mal varlığı davalarında asıl görevli mahkemenin asliye hukuk mahkemesi olduğu belirtilmiştir. Bazı durumlarda ise aksine hüküm bulunması nedeniyle belirli dava ve işlerde dava konusunun değerine bakılmaksızın sulh hukuk mahkemesinin

görevli olduğuna vurgu yapılmıştır (m.2,1). HMK m. 2'nin getirdiği bu yeni kural nedeniyle dava konusunun para veya paradan başka bir şey olup olmamasının asliye hukuk mahkemesinin görevi bakımından belirleyici bir önemi kalmamıştır.

Tüm bu açıklamalar ışığında somut olay incelendiğinde; davalının basın açıklaması sırasında kullandığı ifadeler nedeniyle davacı vekili tarafından 100,00TL manevi tazminatın yanı sıra kararın ülke genelinde yayın yapan üç ayrı gazete ve görsel basın kanalında yayınlanmasının talep edildiği, yapılan yargılama neticesinde yerel mahkemece, manevi tazminat yönünden talep edilen miktar göz önüne alınarak TBK'nın 58/2-son cümlesi gereğince davanın kabulüyle davalının, davacının kişilik haklarına yönelik yaptığı tecavüzün kınanmasına, bedeli davalıdan alınmak kaydıyla hüküm özetinin tirajı 50.000'in üzerinde ülke içerisinde yayımlanan bir gazetede ilânına karar verildiği görülmektedir.

Bu durumda gerek davacı vekilinin ilâna ilişkin talebi gerekse mahkemenin ilâna yönelik hüküm fıkrası bir bütün olarak değerlendirildiğinde, davanın sulh hukuk mahkemesinde değil asliye hukuk mahkemesinde görülmesi gerektiği anlaşılmaktadır.

Hâl böyle olunca, yerel mahkeme direnme kararının yukarıda açıklanan bu değişik gerekçe ile bozulması gerekmektedir.

SONUÇ : Davalı vekilinin temyiz itirazlarının kabulüyle yerel mahkeme direnme kararının yukarıda açıklanan bu değişik gerekçe ve nedenlerle 6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun geçici 3. maddesine göre uygulanmakta olan 1086 Sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun 429. maddesi gereğince BOZULMASINA, istek hâlinde temyiz peşin harcının yatırana iadesine, karar düzeltme yolu kapalı olmak üzere 07.05.2019 tarihinde oybirliği ile kesin olarak karar verildi.